

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117221428
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117221428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filakovského v právnej veci žalobcu: R. Y., W.. XX.XX.XXXX, F. R. XX, XXX XX T., právne zastúpený: JUDr. Michal Treščák, ml., advokát, Thurzova 6, 040 01 Košice, proti žalovanému I. T., XXX XX T. Č.. XXX, K.: XX XXX XXX, právne zastúpená: JUDr. Lýdia Farbakyová, advokátka, Floriánova 12, 080 01 Prešov, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 8.11.2018 č. k. 8C/39/2017-72 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu zamietol. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy v rozsahu 100 %.

2. Súd vec právne posúdil okrem iného podľa ustanovenia § 415, § 420 ods.1, 2, a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, (ďalej len „C.s.p.) a dospel k nasledovným záverom.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 26.9.2017 v spojení s podaním zo dňa 17.10.2017 domáha voči žalovanému zaplata sumy vo výške 2.767,27 € s prísl. titulom náhrady škody. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na tunajšom súde bolo vedené konanie pod sp.zn. 11C/248/2014, v ktorom sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 10.688,44 € s prísl. ako kúpnej ceny z kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi sporovými stranami dňa 4.1.2010. V konaní rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom z 20.5.2015 tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 2.097,84 €. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. Počas odvolacieho konania došlo medzi sporovými stranami k mimosúdne vyriešeniu sporu, a to uzatvorením Dohody z 20.11.2015, predmetom ktorej bolo vysporiadanie nároku na zaplata kúpnej ceny uplatňovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 11C/248/2014 (ďalej len „Dohoda“). Podľa obsahu Dohody bezodkladne po jej podpísaní oboma stranami žalobca podal na odvolací súd návrh na schválenie súdneho zmieru, v zmysle ktorého malo byť prvoinštančné rozhodnutie zrušené a odvolacím súdom schválený zmier v predloženom znení podľa vtedy účinného ust. § 221 ods. 1 písm. j) Občianskeho súdneho poriadku. Dňa 21.11.2016 bol žalobcovi doručený rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/274/2015 zo dňa 26.10.2016, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený a žalovanému bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu žalobca zistil, že žalovaný na výzvu súdu, či súhlasí s predloženým návrhom zmieru, úplne poprel akékoľvek uzatvorenie zmieru, ako aj samotný obsah

Dohody. Napriek tomu, že žalovaný sa v Dohode zaviazal, že požiada súd o schválenie zmiery a nebude si uplatňovať nárok na náhradu trov konania (čl. III. ods. 3), vo svojom vyjadrení žalovaný žiadal, aby odvolací súd vo veci rozhodol, a to tak že napádaný rozsudok potvrdí a žalobcovi prizná náhradu trov odvolacieho konania, čo sa aj stalo. Správanie žalovaného v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn 23Co/274/2015 tak ako bolo vyššie popísané bolo teda vo vážnom rozpore s jeho zmluvnými povinnosťami vyplývajúcimi z Dohody. Žalovaný dobrovoľne a slobodne podpísal dňa 20.11.2015 Dohodu, ktorej predmet týkajúci sa mimosúdneho vyriešenia sporného nároku bol riadne a zrozumiteľne vymedzený a o spojitosti ktorého so súdnym konaním sp. zn. 11C/148/2014 neboli žiadne pochybnosti. Vzhľadom na to a na povinnosť uloženú súdom prvej inštancie nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 2.097,84 € na účet právnej zástupkyne, žalobca bol nútený si túto povinnosť splniť. Aj s poukazom na výzvy právnej zástupkyne žalovaného a hrozbu exekúcie, žalobca dňa 30.11.2016 zaslal na účet právnej zástupkyne žalovaného sumu 2.097,84 €€. Zaplataenie náhrady trov konania 2.097,84 € na strane žalobcu predstavuje škodu spôsobenú mu konaním žalovaného v rozpore s jeho zmluvnými povinnosťami. Okrem trov prvoinštančného konania bol žalobca zaviazaný aj na úhradu trov odvolacieho konania. Uznesením sp.zn. 11C/248/2014 zo dňa 8.12.2016 bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť na účet právnej zástupkyne žalovaného trovy vo výške 669,43 €. Napriek tomu, že žalobca vyzval žalovaného, aby sa zdržal vymáhania trov odvolacieho konania do doby, kým nedôjde k rozhodnutiu o jeho dovolaní, nakoľko by tým došlo k zväčšeniu škody, žalobca podal návrh na vymoženie 669,43 €. Žalobca z dôvodu navýšenia dlžnej sumy o príslušenstvo a trovy exekučného konania bol nútený uhradiť spolu 866,98 €, Žalobca si okrem istiny uplatnil aj nárok na úroky z omeškania až odo dňa podania žaloby.

4. Na základe zisteného skutkového stavu mal súd prvej inštancie za to, že žalovaný v danom prípade neporušil svoju zmluvnú povinnosť, keďže dňa 20.11.2015 spolu s uzavretím Dohody bola medzi stranami v zmysle čl. III uvedenej Dohody uzavretá aj nová kúpna zmluva týkajúca sa prevodu vyššie uvedených nehnuteľností a zároveň žalovaný novú kúpnu cenu (12.700,- €) uhradil ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu. Aj keď sa v ods. 3 uvedeného článku Dohody uvádza, že strany požiadajú súd o schválenie zmiery, tak samotné uzavretie zmiery sa vzhľadom na uzavretie novej kúpnej zmluvy a zaplataenie kúpnej ceny stalo bezpredmetným, a navyše sa žalovaný v Dohode vôbec nezaviazal k zaplataeniu kúpnej ceny vo výške 10.688,44 € z uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 4.1.2010, ktorej zaplataenie bolo predmetom súdneho konania vedeného pod sp.zn. 11C/248/2014. V zmysle čl. III.3 Dohody síce strany prehlásili, že si v súdnom konaní nebudú uplatňovať náhradu trov konania, avšak uvedené prehlásenie sa vzhľadom na jeho zaradenie za záväzok požiadať o schválenie zmiery vzťahuje pre prípad uzavretia zmiery, k čomu však v danom prípade nedošlo. Okrem toho žalobcovi nemôže vzniknúť právo na náhradu škody voči žalovanému, nakoľko sám neplnil prevenčnú povinnosť. Žalobca totiž podal žalobu na zaplataenie kúpnej ceny vo výške 10.688,44 €, aj keď si bol vedomý toho, že kúpna zmluva z 4.1.2010 nebola schválená obecným zastupiteľstvom pred jej podpisom žalobcom a starostom, v dôsledku čoho nemohla nadobudnúť účinky. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 20.5.2015, č.k. 11C/248/2014-137, bolo taktiež vyslovene uvedené, že uvedený nedostatok (t.j. neschválenie zmluvy obecným zastupiteľstvom) nie je možné dodatočne konvalidovať, a teda že by musela byť uzavretá nová kúpna zmluva a to po predchádzajúcom schválení obecným zastupiteľstvom, no nárok na zaplataenie kúpnej ceny z novej kúpnej zmluvy by však už nebol totožným nárokom, ktorý je predmetom tohto sporu. Z uvedeného dôvodu aj prípadné uzavretie novej kúpnej zmluvy, ktorá by spĺňala potrebné náležitosti nemohlo ovplyvniť výsledok tohto sporu.

5. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. V podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým záverom a vec nesprávne právne posúdil, keď na vec síce aplikoval správnu právnu normu, avšak túto nesprávne vyložil. Záver súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia a vyhodnotenia veci, keď súd prvej inštancie sa zaoberal hodnotením dohodnutých práv a povinností vyplývajúcich z Dohody pre jej zmluvné strany, tieto nerešpektoval a vyložil si ich v rozpore s ich jasným, určitým a nesporným slovným vyjadrením. Takýto postup v konaní o náhradu škody nemožno považovať za správny. Súd prvej inštancie dospel k nedôvodnosti žaloby už pri posudzovaní splnenia prvej podmienky, a to síce existencie protiprávneho konania, t.j. porušenia povinnosti žalovaným, keď napriek zisteniu existencie zmluvnej povinnosti, ktorá mala byť porušená, túto podrobil skúmaniu účelu jej dohody medzi stranami a podľa vlastnej úvahy dospel k jej bezpredmetnosti. Z obsahu Dohody je nepopierateľné, na rozdiel od záveru súdu prvej inštancie, že postup uzatvorenia novej

kúpnej zmluvy podľa Dohody bol zvoleným spôsobom urovnania súdneho sporu vedeného pod sp. zn. 11C/248/2014. Práve pretrvávajúci záujem žalovaného o vysporiadanie dotknutých nehnuteľností a ich skutočné nadobudnutie do svojho vlastníctva, ako aj záujem žalobcu na uspokojení jeho nároku doviedli sporové strany k mimosúdneho rokovaniu, ktorého výsledkom bola dohoda o uzatvorení novej kúpnej zmluvy bez vád. Nakoľko bolo podmienkou žalobcu, že k uzatvoreniu novej kúpnej zmluvy a prevodu nehnuteľností dôjde len v prípade ukončenia konania sp. zn. 11C/248/2014 formou súdneho zmiernu, uzatvorili sporové strany dňa 20.11.2015 Dohodu ako ich vzájomný zmier a súčasne s ňou aj novú kúpnu zmluvu. Práve Dohoda bola tým právnym úkonom, ktorý obsahoval záväzky strán vzťahujúce sa k vedenému súdneho konania a jeho vyriešeniu a jej uzatvorenie a následne schválenie formou súdneho zmiernu bolo podmienkou následného uzatvorenia novej kúpnej zmluvy ako spôsobu urovnania vzájomných nárokov sporových strán. Procesnoprávne normy predsa sporové strany nijako neobmedzujú v tom, akým spôsobom môžu sporný nárok vysporiadať a to ani vo forme súdneho zmiernu, ak dohodnutý spôsob nie je v rozpore so zákonom. Preto súd prvej inštancie nemal a ani nemohol v konaní o náhradu škody posudzovať spôsob urovnania dohodnutý vzhľadom na osobité okolnosti prípadu prejednávaného v konaní sp. zn. 11C/248/2014. V tejto súvislosti je potrebné upozorniť, že aj v prípade ak by nedošlo k schváleniu súdneho zmiernu z dôvodov na strane súdu, t.j. jeho posúdenia ako rozporného so zákonom, táto skutočnosť sa nijako nedotýka dobrovoľne prevzatého záväzku žalovaného v zmysle Dohody, neuplatňovať si trovy konania. Žalovaný nielenže si trovy uplatnil ešte aj za konanie pred odvolacím súdom, kde porušil povinnosť súhlasiť s uzatvorením zmiernu, ale priznané trovy si voči žalobcovi vymáhal aj prostredníctvom exekúcie. Toto konanie už nemožno posudzovať len za porušenie zmluvných povinností podľa Dohody, ale aj za konanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi, keď žalobcu zjavne úmyselne viedol do omylu pri podpisovaní Dohody, že súdne konanie sp. zn. 11C/248/2014 skončí súdnym zmierom tak aby nevznikli trovy žiadnej strane len preto, aby dosiahol prevod predmetných nehnuteľností. Je v rozpore s princípom spravodlivosti aby za takých podmienok žalobca doplatil na podvodné konanie žalovaného a jeho svojvoľné nerešpektovanie platnej a účinnej zmluvy, a tým základnej zásady pacta sunt servanda a v konaní o náhradu preukázateľne spôsobenej škody mu bola odopretá súdna ochrana. Navyše za podmienok, že súd prvej inštancie napriek jasnej existencii zmluvnej povinnosti túto nad rámec právomoci danej v tomto konaní začne vykladať v rozpore s jej doslovným znením a bez vykonania dokazovania ostatných okolností, za ktorých by mohol vôbec byť slovný výklad popretý. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žalobca trvá na tom, že rozsudok súdu prvej inštancie je nesprávny. Zmluvná povinnosť uzatvoriť súdny zmier a neuplatňovať si trovy konania, ktorá pre žalovaného vyplývala z čl. III.3. Dohody, uzatvorením novej kúpnej zmluvy a ani nijakým iným spôsobom nezanikla a preto žalovaný ju bol povinný splniť. Jej porušenie znamenalo popretie všetkých vzájomných mimosúdnych rokovaní medzi sporovými stranami v súvislosti s konaním sp. zn. 11C/248/2014 zachytených aj písomne, práve v Dohode, ktorých výsledkom malo byť uskutočnenie nového prevodu nehnuteľností na žalovaného a zabránenie zbytočným a žalovaným zavineným trovám konania. Takéto správanie v rozpore so zmluvným záväzkom je jednoznačne protiprávnym konaním vyvolávajúcim zodpovednosť za reálnu škodu tým spôsobenú.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Vo svojom podaní uviedol, že konajúci súd prvej inštancie rozhodol správne, vec na základe vykonaného dokazovania správne právne posúdil, ak rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol. Žalovaný opätovne podotýka a upriamuje pozornosť súdu druhej inštancie, že v predmetnej dohode sa čl. III. týka uzatvorenia novej kúpnej zmluvy za kúpnu cenu 12.700,- eur určenej na základe znaleckého posudku XXX/XXXX zo septembra 2015 a nie kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti zo dňa 4.01.2010 za kúpnu cenu vo výške 10.688,44 eur, ktorej zaplataenie bolo predmetom súdneho sporu pod č.k. 11C/248/2014. Žiadnym hodnoverným spôsobom žalobca nepreukázal, že by boli zmluvné strany uzatvorili zmier týkajúci sa konania vedeného pod č.k. 11C /248/2014. Z dohody zo dňa 20.11.2015, o ktorej znenie sa žalobca opiera v žiadnom prípade nevyplývala pre žalovaného povinnosť ukončiť súdne konanie vedené pod č.k. 11C/248/2014 zmierom. Žalovaný v podaní uviedol, že z jeho strany nedošlo k porušeniu žiadnej právnej povinnosti, resp. žalobca nepreukázal, že by k porušeniu právnej povinnosti došlo, ktorá by mala za priamy následok vznik škody uplatnenej žalobcom vo výške 2.097,84 eur. Žalovaný má za to, že právny zástupca žalobcu v pôvodnom konaní č.k. 11C/248/2014 vedel, keďže súd vyslovil svoj právny názor ešte pred začatím konania vo veci samej, že v spore nemôže byť úspešný a aj napriek tomu predlžoval konania návrhmi na vykonanie dokazovania a sám spôsobil nárast sumy priznanej náhrady trov konania, ktorú bol povinný jeho klient uhradiť žalovanému.

7. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu sa vyjadril žalobca. Zotrvával na všetkých skutočnostiach uvedených v písomnom odvolaní zo dňa 22.11.2018. Zdôraznil, že náhradu škody si uplatňuje z titulu porušenia zmluvných povinností žalovaného vyplývajúcich mu z písomnej Dohody uzatvorenej dňa 20.11.2015 (ďalej len „Dohoda“). Znenie Dohody je jasné, určité a zrozumiteľné, pričom povinnosti, ku ktorých porušeniu malo dôjsť sú z jej obsahu zrejmé a sú v nej výslovne uvedené. Konkrétne ide o povinnosť predložiť Dohodu na schválenie súdneho zmieru a neuplatňovať si trovy konania v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/248/2014. Žalovaný v podanom vyjadrení opätovne úmyselne zavádza súd poukazovaním len na predmet dohody a s ním súvisiace uzatvorenie novej kúpnej zmluvy, ktoré však bolo žalobcom v podanom odvolaní dostatočne vysvetlené. Žalobca na rozdiel od žalovaného konal v súlade so svojimi zmluvnými povinnosťami a všetky svoje záväzky z Dohody si splnil a v dobrej viere, že aj žalovaný tak urobí a ukončia súdne konanie mu opätovne odpredal nehnuteľnosti, o ktoré mal žalovaný taký záujem. Výsledkom uzatvorenia Dohody však z dôvodu protiprávneho konania žalovaného, je úmyselné uvedenie do omylu žalobcu, keď žalovaný získal dotknuté nehnuteľnosti a dosiahol svoj cieľ avšak žalobca uzatvorením Dohody a následne aj kúpnej zmluvy nielen že nedosiahol cieľ ňou sledovaný a v nej vyjadrený ale došlo na jeho strane ešte aj k vzniku majetkovej ujmy.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

10. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ustanovenie § 588 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

11. Podľa § 585 odsek 1 Občianskeho zákonníka dohodou o urovaní môžu účastníci upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné. Dohoda, ktorou majú byť medzi účastníkmi upravené všetky práva, sa netýka práv, na ktoré účastník nemohol pomýšľať.

Podľa odseku 2 ak bol doterajší záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o urovaní uzavrieť písomne: to isté platí, ak sa dohoda týka premlčaného záväzku.

Podľa odseku 3 doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania.

12. Podľa § 587 Občianskeho zákonníka i keď strany vyhlásia, že urovaním sú medzi nimi upravené všetky vzájomné práva, týkajú sa tieto účinky iba právneho vzťahu, v ktorom vznikla medzi nimi spornosť alebo pochybnosť, ibaže z obsahu urovnania nepochybne vyplýva, že sa urovanie týka aj iných vzťahov.

13. Podľa § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa odseku 2 škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa odseku 3 zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáha voči žalovanému zaplata sumy vo výške 2.097,84 eur spolu s príslušenstvom, ktoré tvorí úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.097,84 eur od 25.9.2017 titulom náhrady škody. Uznesením sp.zn. 8C/39/2017-41 zo dňa 3.4.2018

súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby v znení: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2767,27 eur spolu s príslušenstvom, ktoré tvorí úrok z omeškania vo výške 5% ročne z 2097,84 eur od 25.9.2017 do zaplatenia a zo sumy 669,43 eur od 17.10.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od doručenia rozsudku. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100%.“ Rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 11C/248/2014-137 zo dňa 20.5.2015 bola žaloba žalobcu o zaplatenie sumy 10.688,44 eur s príslušenstvom proti žalovanému zamietnutá, žalovaný bol zaviazaný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 2.097,84 eur. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 20.11.2015 Dohodu podľa § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka. V dohode navrhovateľ vyhlásil, že uznáva, že kúpnu zmluvu, na základe ktorej mal vzniknúť nárok navrhovateľa uplatnený v súdnom konaní, neschválilo obecné zastupiteľstvo odporcu, čím nie je kúpna zmluva platná a odporca vyhlásil, že uznáva nárok navrhovateľa na majetkovoprávne vysporiadanie vlastníckeho práva k predmetnej parcele. Zmluvné strany prejavili vôľu ukončiť súdne konanie dohodou tak, že súčasne s touto dohodou uzatvoria kúpnu zmluvu, na základe ktorej prevedie navrhovateľ do výlučného vlastníctva odporcu vyššie uvedenú parcelu za kúpnu cenu vo výške 12.700,- eur. Žalobca podaním zo dňa 20.11.2015 v spojení s podaním zo dňa 16.5.2016 požiadal Krajský súd v Prešove o schválenie súdneho zmiernu v zmysle ktorého žalovaný zaplatí žalobcovi sumu 12.700 eur. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 26.10.2016 č.k. 23Co/274/2015-169 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 20.5.2015 a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že v priebehu odvolacieho konania požiadal o schválenie súdneho zmiernu, na základe ktorého by bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 12.700,- eur. Žalovaný nepotvrdil, že k takémuto zmiernu medzi stranami konania došlo a uviedol, že nárok uplatnený v tomto konaní neuspokojil. Účastníci konania po zamietnutí návrhu uzatvorili novú kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti za kúpnu cenu 12.700,- eur, ktorú žalovaný žalobcovi aj uhradil. Jedná sa však o odlišný právny titul, a preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. V odseku 5 odôvodnenia odvolací súd okrem iného uviedol, že v priebehu konania nedošlo k urovnaniu, ale bola uzatvorená nová kúpna zmluva. Táto nová kúpna zmluva nepotvrdila existenciu nároku žalobcu uplatňovaného v tomto konaní, ale založila nový nárok na kúpnu cenu, ktorý bol aj splnený.

15. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie súdu prvej inštancie v konaní 11C/248/2014-137, ktorý vo svojom odôvodnení uviedol cit.: „Keďže žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie kúpnej ceny z kúpnej zmluvy, ktorú však nemožno považovať za právny úkon žalovaného, keďže daný úkon nevyvolal žiadne právne účinky, pretože nebol vôľou obce, súd žalobu zamietol. Zároveň dodáva, že uvedený dodatok nie je možné dodatočne konvalidovať. Musela by byť uzavretá nová kúpna zmluva a to po predchádzajúcom schválení obecným zastupiteľstvom. Nárok na zaplatenie kúpnej ceny z novej kúpnej zmluvy by však už nebol totožným nárokom, ktorý je predmetom sporu. Z toho dôvodu aj prípadné uzavretie novej kúpnej zmluvy, ktorá by spĺňala potrebné náležitosti nemohlo ovplyvniť výsledok tohto sporu.“

16. Žalovaná čiastka 2.097,84 eur bola priznaná na základe rozhodnutia Okresného súdu Prešov č.k. 11C/248/2014 a následne potvrdená Krajským súdom v Prešove č.k. 23Co/274/2015-169 na základe úspechu žalovaného v konaní. Odvolací súd vo svojom odôvodnení rozsudku sp.zn. 23Co/274/2015-169 konštatoval, že nedošlo k urovnaniu, ale bola uzatvorená nová kúpna zmluva. Nová kúpna zmluva nepotvrdila existenciu nároku žalobcu uplatňovaného v konaní, ale založila nový nárok, ktorý bol aj splnený.

17. Podmienkou platnej pokonávky je presvedčenie účastníkov o existencii urovnávaného záväzku v čase uzatvárania dohody. Súd prvej inštancie v konaní sp.zn. 11C/248/2014 žalobu o zaplatenie 10.688,44 eur zamietol z dôvodu, že úkon nevyvolal žiadne účinky, pretože nebol vôľou obce. Tento rozsudok bol potvrdený aj odvolacím súdom, ktorý okrem iného konštatoval, že nedošlo k urovnaniu, ale bola uzatvorená nová kúpna zmluva, ktorá založila nový nárok na kúpnu cenu. V dohode zo dňa 20.11.2015 sa zmluvné strany dohodli na uzatvorení novej kúpnej zmluvy za kúpnu cenu 12.700 eur určenej na základe znaleckého posudku 279/2015 zo septembra 2015 a nie na základe kúpnej zmluvy zo dňa 4.1.2010 za kúpnu cenu vo výške 10.688,44 eur, ktorej zaplatenie bolo predmetom sporu pod č.k. 11C/248/2014, a z ktorého konania bol žalobca zaviazaný na náhradu trov konania. Preto nie je možné pričítať žalovanému porušenie právnej povinnosti, resp. povinnosti vyplývajúcej zo zmluvného vzťahu, keďže žalovaný žiadnym spôsobom túto povinnosť neporušil. Žalovaný uzatvoril novú kúpnu zmluvu so žalobcom na sumu 12.700,- eur, na základe ktorej aj žalobcovi plnil.

18. K zmenšeniu majetku žalobcu došlo v dôsledku zaplataenia trov právneho zastúpenia na základe prvoplatného rozhodnutia súdu a nie v dôsledku porušenia povinností žalovaného.

19. Odvolací súd poukazuje aj na prevenčnú povinnosť žalobcu, keď on aj jeho právny zástupca si museli byť vedomí svojej neúspešnosti v spore, nakoľko už súd prvej inštancie v sporovom konaní sp.zn. 11C/248/2014 vyslovil svoj právny názor ešte pred začatím konania vo veci samej a v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie v závere o nároku na náhradu trov konania konštatoval, že žalobca predlžoval konanie trvaním na žalobe, navrhovaním ďalších dôkazov a sám spôsobil nárast sumy náhrady trov konania. Odvolací súd potvrdil názor súdu prvej inštancie v konaní č. k. 11C/248/2014, aj napriek tomu žalobca podal žalobu o náhradu škody, ktorú súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 8C/39/2017-72 na základe správneho zistenia skutkového stavu a správneho právneho posúdenia zamietol.

20. S prihliadnutím na vyššie uvedené, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

21. Zároveň v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu podľa ustanovenia § 396 ods.1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

22. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).